

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 lutego 1975 r.

w sprawie opodatkowania niektórych przychodów podatkiem od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) i c) oraz art. 65 ust. 2 i art. 75 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami), art. 5 ust. 1 pkt 17 i ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami), art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 53, poz. 338), art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 53, poz. 339) oraz art. 11 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń na warunkach określonych w rozporządzeniu podlegają przychody osób fizycznych z tytułu:

- 1) wynajmu pokoi gościnnych,
- 2) wynajmu domków campingowych w liczbie nie większej niż 3 i liczbie miejsc noclegowych nie większej niż 12,
- 3) wynajmu pomieszczenia przeznaczonego na cele świetlicowe dla osób korzystających z pokoi gościnnych,
- 4) prowadzenia campingów, tj. udostępnienia turystom za opłatą miejsc na ustawianie namiotów i postój pojazdów samochodowych oraz przyczep mieszkalnych, jeżeli łączna liczba ustawionych namiotów lub przyczep mieszkalnych nie przekracza 10,
- 5) osobistego przepisywania na maszynie na rzecz osób fizycznych oraz osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej,

jeżeli ani osoba osiągająca te przychody, ani jej małżonek nie wykonują innej działalności zarobkowej podlegającej opodatkowaniu podatkiem obrotowym lub z której dochody podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

2. Opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń nie podlegają przychody określone w ust. 1 pkt 1—4 osiągnięte przez osoby, które równocześnie osiągają przychody ze sprzedaży posiłków w ilości powodującej na danym terenie obowiązek uzyskania uprawnienia na wykonywanie takiej działalności.

§ 2. 1. Przychody określone w § 1 ust. 1 pkt 1—4 podlegają opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, jeżeli:

- 1) wynajem pokoi gościnnych, pomieszczenia na cele świetlicowe lub domków campingowych oraz udostępnianie miejsc na campingu odbywa się wyłącznie za pośrednictwem biura zakwaterowania,
- 2) liczba wynajmowanych pokoi gościnnych lub pokoi i domków campingowych łącznie nie przekracza liczby określonej przez właściwy terenowy organ administracji państwowej i podanej do wiadomości mieszkańców; do tej liczby nie wlicza się pomieszczenia przeznaczonego na cele świetlicowe dla osób korzystających z pokoi gościnnych.

2. Warunek określony w ust. 1 pkt 1 uważa się za spełniony również w wypadku bezpośredniego pobierania należności od osób korzystających z pokoi gościnnych, domków campingowych lub campingu, jeżeli na każdą otrzymaną z tego tytułu kwotę wystawiane są kwity z kopią z kwitariusza dostarczonego przez biuro zakwaterowania i kwoty te zostaną rozliczone z tym biurem.

3. Warunek określony w ust. 1 pkt 1 nie ma zastosowania:

- 1) w miejscowościach nie objętych działalnością biura zakwaterowania, z tym że liczba wynajmowanych pokoi gościnnych lub pokoi i domków campingowych nie może być łącznie większa niż 3, a liczba wydzielonych miejsc na ustawienie namiotów lub przyczep mieszkalnych nie przekracza łącznie 10,
- 2) jeżeli wynajem jest dokonywany za pośrednictwem Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego lub na obszarze wiejskim za pośrednictwem Spółdzielni Turystyczno-Wypoczynkowej „Gromada”.

§ 3. 1. Osoby osiągające przychody z wynajmu pokoi gościnnych lub domków campingowych albo z prowadzenia campingów bez pośrednictwa biura zakwaterowania, Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego lub Spółdzielni Turystyczno-Wypoczynkowej „Gromada” oraz osoby osiągające przychody z przepisywania na maszynie (§ 1 ust. 1 pkt 5) są obowiązane corocznie przed rozpoczęciem działalności zgłosić obowiązek po-

datkowy właściwemu terenowemu organowi administracji państwowej i uścić związaną z tym opłatę w wysokości 60 zł.

2. Osoby określone w ust. 1 są obowiązane wystawić na każdą otrzymaną kwotę tytułem wynagrodzenia kwit z kopią ze zbroszowanego bloku kasowego, poświadczonego przez właściwy terenowy organ administracji państwowej, i wręczać ten kwit płacącym. Kwity powinny być kolejno numerowane w ciągu roku i zawierać imię i nazwisko płacącego, jego adres, określenie tytułu należności i jej kwoty oraz datę i podpis. Kopie kwitów powinny być przechowywane przez okres pięciu lat.

§ 4. 1. Od przychodów określonych w § 1 ust. 1 pkt 1—4 pobiera się zryczałtowany podatek od wynagrodzeń, który w stosunku do przychodu wynosi:

- 1) jeżeli wynajem jest prowadzony za pośrednictwem biura zakwaterowania albo za pośrednictwem Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego lub Spółdzielni Turystyczno-Wypoczynkowej „Gromada”:
 - a) przy wynajmie jednego pokoju lub jednego domku campingowego albo wyłącznie prowadzenia campingu oraz pomieszczenia przeznaczonego na świetlicę 4%,
 - b) przy wynajmie dwóch pokoi lub pokoju i domku campingowego albo dwóch domków bądź jednego pokoju lub domku campingowego i równoczesnego prowadzenia campingu oraz pomieszczenia przeznaczonego na świetlicę 8%,
 - c) w pozostałych przypadkach 12%,
- 2) przy wynajmie bezpośrednim (§ 2 ust. 3 pkt 1) 15%.

2. Za przychód uważa się kwotę należności z tytułu wynajmu pokoi gościnnych, pomieszczenia przeznaczonego na cele świetlicowe lub domków campingowych albo udostępnienia campingu po potrąceniu prowizji biura zakwaterowania, Spółdzielni Turystyczno-Wypoczynkowej „Gromada” lub Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, a przy wynajmie bezpośrednim — kwotę należności.

3. Jeżeli wynajmu pokoi w jednym budynku lub domku albo prowadzenia campingu w obejściu tego budynku dokonują małżonkowie lub członkowie rodziny pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym, dla zastosowania właściwej stawki podatku działalność wykonywaną przez te osoby traktuje się łącznie.

4. Przy opodatkowaniu przychodów określonych w ust. 1 nie stosuje się przepisów art. 9 ust. 7, art. 13 i art. 14 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami). Osiąganie tych przychodów nie ma wpływu na opodatkowanie innych wynagrodzeń.

5. Jeżeli camping jest prowadzony w rozmiarach określonych w § 1 ust. 1 pkt 4 na terenie gospodarstwa rolnego, zajętego gruntu nie wyłącza się spod opodatkowania podatkiem gruntowym.

§ 5. 1. Podatek od przychodów określonych w § 1 ust. 1 pkt 1—4, jeżeli wynajem dokonywany jest za po-

średnictwem biura zakwaterowania, Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego lub Spółdzielni Turystyczno-Wypoczynkowej „Gromada”, a także w razie wynajmu bezpośredniego w miejscowościach nie objętych działalnością biura zakwaterowania (§ 2 ust. 3 pkt 1) na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na potrzeby pracowników tych jednostek, obliczają i pobierają płatnicy przy każdej wypłacie należności i przekazują na rachunek budżetu właściwej rady narodowej w terminie do dnia 12 następnego miesiąca.

2. W przypadkach określonych w § 2 ust. 2 podatnik jest obowiązany przy rozliczaniu należności z biurem zakwaterowania wpłacać do tego biura podatek należny od kwot pobranych bezpośrednio; dotyczy to odpowiednio rozliczenia przez podatnika należności pobranych bezpośrednio w imieniu organizacji określonych w § 2 ust. 3 pkt 2.

3. Jeżeli wynajem dokonywany jest bezpośrednio osobom fizycznym (§ 2 ust. 3 pkt 1), podatnik jest obowiązany sam obliczać należny podatek według stawki określonej w § 4 ust. 1 pkt 2 i wpłacać go na rachunek budżetu właściwej rady narodowej w terminie do dnia 7 następnego miesiąca, podając jednocześnie kwotę osiągniętego przychodu.

§ 6. 1. Podstawę opodatkowania przychodów określonych w § 1 ust. 1 pkt 5 stanowi suma tych przychodów uzyskana w ciągu miesiąca od wszystkich osób po potrąceniu kosztów uzyskania przychodów. Koszty uzyskania przychodów wyłącza się z podstawy opodatkowania w wysokości 20% tych przychodów.

2. Osoby osiągające przychody określone w ust. 1 obowiązane są same obliczać podatek od wynagrodzeń należny od tych przychodów przy zastosowaniu skali podatkowej określonej w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1953 r. w sprawie obniżenia skal podatkowych podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 1, poz. 1) oraz przepisów art. 9 ust. 7 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) i wpłacać na rachunek budżetu rady narodowej właściwej ze względu na miejsce ich zamieszkania w terminie do dnia 7 następnego miesiąca, podając jednocześnie wysokość otrzymanego przychodu, kwotę stanowiącą podstawę obliczenia podatku i kwoty należnego podatku.

3. Jeżeli oprócz przychodów określonych w § 1 ust. 1 pkt 5 podatnik osiąga przychody ze stosunku pracy lub inne przychody podlegające opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, przychody określone w § 1 ust. 1 pkt 5 uważa się zawsze jako otrzymywane od drugiego lub dalszego płatnika.

§ 7. Niezachowanie warunków określonych w § 1—3 rozporządzenia powoduje wyłączenie podatnika z grupy osób opłacających podatek od wynagrodzeń i opodatkowanie podatnikami obrotowym i dochodowym.

§ 8. Niekroć w rozporządzeniu jest mowa o właściwym terenowym organie administracji państwowej, należy przez to rozumieć naczelnika gminy (miasta i gminy), naczelnika miasta nie stanowiącego powiatu, naczelnika dzielnic w mieście stanowiącym powiat lub w mieście

wylączonym z województwa oraz naczelnika (prezydenta) miasta stanowiącego powiat i nie podzielonego na dzielnice.

§ 9. Osoby, o których mowa w § 3 ust. 1, są obowiązane zgłosić obowiązek podatkowy w 1975 r. w terminie do dnia 15 kwietnia 1975 r.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 1971 r. w sprawie opodatkowania niektórych przychodów podatkiem od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 10, poz. 107).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1975 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*